

“El futur va sent més autoritari, fins i tot des del progressisme”

Gerard Quintana

Líder de Sopa de Cabra, actua al Festival de Cap Roig

ENTREVISTA

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

Sopa de Cabra són referència del rock català i sobretot són sinònim de reinventar-se, arriscar i aportar coses diferents. Com la de celebrar els trenta anys de l'aparició del doble àlbum *Ben endins*, amb una gira en què demostrin que ells i aquells clàssics encara tenen molt a dir. En aquesta gira de festivals –a Barcelona ja es va poder comprovar al Grec i al Cruïlla– aquesta nit aterren al Festival de Cap Roig (22 h) després de passar pel de la Cerdanya. El seu líder i vocalista, Gerard Quintana, ens posa en context.

Se'ls fa estrany tocar, en general, davant públic assegut i relativament no gaire abundant?

L'any passat vam aconseguir fer uns quants concerts a l'estiu i aquests sí que van ser molt estranys: tocar al Camp Nou davant vuit-centes persones o així era molt estrany, feia fins i tot una mica de por segons com t'ho miraves i pensant si aquest és el futur que ens espera. També és veritat que el nostre públic no és de festa major; no tenim un públic gaire jove, sinó que és transversal i majoritàriament de 25-30 cap amunt. Llavors, és més fàcil perquè la gent és capaç d'entendre o de controlar-se, tot i que hi ha moments en què vols transmetre emoció però has de tallar-la.

Per què decideixen celebrar els 30 anys de precisament un àlbum com *Ben endins*?

Hí va haver unanimitat a la banda de fer-ho així. De fet, quan pensàvem actuar en el que havia de ser el nou festival de Doctor Music a Montmeló el 2019, ja teníem al cap aquest projecte. *Bens endins* ens va marcar la vida com

PERE FRANCESCH / ACN

Una imatge de Gerard Quintana de fa uns mesos

a grup; havíem tret només dos àlbums abans però allà s'hi va barrejar una decisió rebel i de llibertat de fer aquest doble en directe quan tothom ens deia que era una idea de bomber. I ho vam fer perquè volíem reflectir el nostre so, i aquell so només el teníem en el directe. I aquella decisió ens va

Els temps actuals
“Vivim temps de violència explícita però no es pot parlar de sexe segons on”

marcar com a banda, en la nostra manera de prendre decisions malgrat el que digués el nostre entorn. Després vam fer el disc en castellà [*Mundo inferno*] que també va aixecar polseguera, ens deien que si estàvem bojos. Per tant aquest *Ben endins* ha estat sempre molt referent i aquest aniversari dels trenta anys tenia molt sentit.

Aposten per versions actualitzades o ser fidels a l'original?

És un goig fer aquest repertori tants anys després, i veure que forma part de la banda sonora de tanta gent. A partir d'això, la nostra intenció no ha estat portar-les fins al so actual, reversionar-les, sinó buscar-ne la dimensió des de la qual són, i del fet que les toquem millor de com ho fèiem aleshores. Vist en perspectiva, fa trenta anys teníem molta força, érem uns bèsties, i ara podem gaudir de la dimensió d'aquelles cançons més enllà de la força, de l'empenta que donàvem a cada concert. Ara aquestes cançons han guanyat amb el temps en general.

O sigui, no és un exercici de nostàlgia.

En absolut, perquè les cançons

en general són molt vàlides, incloent-hi la del sexe [*El sexo (que me hace feliz)*], que actualment és molt interessant tocar-la i defensar-la. Perquè tot és molt estrany: vivim en un temps de violència explícita per tot arreu, però no es pot parlar de sexe segons en quines circumstàncies...

És temps d'una correcció política inquietant?

Inquietant. Jo el futur el veig... va prenent un caràcter, es fa cada vegada més autoritari. Fins i tot des del progressisme, o el que hauria de ser la progressia. Allò de la regidora de la CUP a Navarres... Ara sembla que en algunes coses anem més cap enrere, la deriva no és tan democràtica sinó més autoritària. I és que no s'ha d'oblidar mai que la llibertat d'expressió serveix per al que t'agrada però també per al que no t'agrada.

Fa anys van decidir tornar puntualment a la música, però ja és més que definitiu, no?

El 2011 vam decidir fer una tornada per celebrar els 25 anys de la banda com una cosa puntual, però la reacció de la gent va ser tan brutal que es va obrir un període de reflexió. El 2015 vam treure l'àlbum *Cercles*, ja amb l'acord de continuar com a banda, però com una banda viva. I aquell debat segueix present, és a dir, continuem però aportant, arriscant i mullant-nos. Potser no ens vam adonar, en tot aquell temps, que féssim el que féssim tota la vida seriem Sopa de Cabra. No hi ha manera de fugir d'això ni d'un mateix. És igual el que fem, serem els Sopa fins que ens morim, encara que ho deixem tot ara mateix aquí. ●

Venda d'entrades a
entradasdevanguardia.com
10% descompte Club Vanguardia